

Σ Π Ε Τ Σ Α Ι

Καράβι μου περήφανο, καράβι παινεμένο,
Σὰν στὰ γαλάζια μας νερὰ σὲ εἶδα ἀραγμένο,
Σὰν γίγαντας μοῦ φάνηκες, Θεοῦ ἀρχαίου γέννα,
Ποῦ ἡ ματιά του ἀστραπαῖς καὶ μαῦρο Χάρο χύνει,
Ποῦ πέφτει μέσα στὴ φωτιά μὲ στήθια ἀντρεπωμένα
Καὶ σ' ὄσους τὸν κακολογοῦν μονάχα μούντζαις δίνει!

Ὑπερνομάς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τέλος πάντων ὁ νέος Πρωθυπουργὸς ἀπεφάσισε καὶ ἐσχημάτισε τὸ ὑπουργεῖόν του πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους, ἐν μέρει δὲ καὶ τοῦ κ. Πλατούτσα ἀναδεκτοῦ τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

*

Τὸ νέον ὑπουργεῖον περιλαμβάνει τὰ ὀνόματα πάντων περίπου τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρωθυπουργευσάντων, ἐνῶ πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ, πρῶτην φορὰν ἀναλαμβάνουσι τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα. Ὅστε δύναται νὰ ὀνομασθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῶν παλαιῶν ὀνομάτων καὶ τῶν νέων προσώπων.

*

Δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ἄλλως ὁ σχηματισμὸς τοῦ νέου ὑπουργεῖου, συμφωνότερον μάλιστα μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀρχηγοῦ του, τοῦτέστι ἐπιστρατεύσις μιᾶς ἡλικίας νέων ὑπουργῶν.

*

Οἱ καιροὶ τοῦ Λονδίνου τὰ ἔβαλαν μὲ τὸν νέον Πρωθυπουργὸν καὶ ἐπειδὴ δὲν δύναται μακρόθεν νὰ τὸν βλάψουν, ἐξαποστέλλουν πρὸς αὐτὸν τὰ φιλοφρονήματα, τὰ ὅποια τοῦ ἀπηύθυνε συχνὰ ἄλλοτε ὁ κ. Ράλλης. Ἄλλ' ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν προσέχει εἰς τὰ σημεῖα ταῦτα τῶν καιρῶν.

*

Ἡ ὀμηρικὴ πάλη ἐν Φολεγάνδρῳ μεταξὺ τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ τοῦ κ. Παγανέλλη ἔληξε τέλος πάντων διὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ πρώτου ἐξ ὀλίγων ψήφων. Ἦτο καὶ αὐτὸ ἐν τῶν παραδόξων τῆς ἐφετεινῆς ἐκλογῆς, νὰ παλαίουν ὁ κ. Συγγρὸς καὶ ὁ κ. Παγανέλλης ἐν Φολεγάνδρῳ!... Τὸ πρᾶγμα κατῆντα φαντασμαγορία. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ εἰς τὴν Φολεγάνδρον ἔλαθε μέρος ἐνεργὸν ὑπὲρ τοῦ κ. Συγγροῦ εἰς ἄλλοτε μάγειρός του, ὁ κ. Παγανέλλης δικαιοῦται νὰ λέγῃ ὅτι κάτι τοῦ ἐμαρτυρήσαν ἐκεῖ κάτω.

*

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σόφιας :

«Ὁ κ. Σταμπούλωφ εἶπεν εἰς κύκλον φίλων του, ὅτι ἐφέτος ἐκέρδησε δύο ἐκλογάς, μίαν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ μίαν ἐν Ἑλλάδι.»

Ἄστος

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

(Ἐκ τοῦ φυσικοῦ).

I

Εὐθύς ὡς ἐγνώσθη ἡ νίκη τῆς Ἀντιπολιτεύσεως πολλοὶ ἀνταποκριταὶ ἐφημερίδων ἐσπευσαν νὰ ζητήσωσι συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Εἰς τούτων τὸν ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κρήτης καὶ ὁ κ. τέως Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὑψώνων τοὺς ὄμους του :

— Je ne sais rien encore, mon cher, puisque je suis idiot.

Καὶ ὁ ἀνταποκριτής :

— C'est vrai, vous êtes tout à fait idiot.

II

Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. Δηλιγιάννη :

— Εἶνε ἀδύνατον, φίλε μου, καὶ διὰ τὴν θέσιν τοῦ ὑπαστυνόμου ἀπαιτοῦνται προσόντα.

— Μὰ τότε γὰρ ποῖαν θέσιν δὲν ἀπαιτοῦνται ;

— Διὰ τὴν θέσιν τοῦ νομάρχου, τοῦ γενικοῦ προξένου...

Καὶ ὁ ἐπίδοξος ὑπαστυνόμος :

— Λοιπὸν διορίστε με γενικὸν πρόξενον.

III

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον μεταξὺ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς ἀγνώστου :

— Μοῦ δίδετε, σᾶς παρακαλῶ, ἓνα προϋπολογισμό ;

— Καὶ τί τὸν θέλετε ;

— Γιὰ νὰ ἰδῶ τί θέσι θὰ πάρω.

IV

Μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τινος θεσιθήρα ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν :

— Κύριε, Πρόεδρε, πιστεύω, ὅτι δὲν θὰ μὲ ἐλημονήσατε...

— Βεβαίως ὄχι καὶ τί προσόντα ἔχετε ;

— Ἄμ' τί προσόντα ! Ἦμουν σ' ὄλας τὰς διαδηλώσεις, σᾶς ἕκαμα μίαν προσφώνησι καὶ ἔρριξα κάμποσαις κουμπουριαῖς, ὅταν ὑποδεχτήκαμε τὸν Κουμουντοῦρο...

V

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Λεβίδη. Πρόσωπα : ὁ Νικολάκης, ὁ Τσελεπίτσαρης καὶ ἓνας ἄλλος.

— Ὁρέ, Νικολάκη, ποῦν' ὁ δικός μου ὁ λουφές ;...

— Μὰ τί νὰ σὲ κάμουμε πάλι ἐσένα !

Καὶ ὁ ἄλλος :

— Καλὲ δὲν τὴν κάνετε Ἐφορον τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης.

Τσοπανάιος

